

1 Numerická kvadratura

Kvadratura V původním významu slova (ve starověkém Řecku) šlo o nalezení Euklidovské konstrukce¹ čtverce o stejném obsahu jako daný geometrický objekt.

Geometrický význam určitého integrálu Výpočet obsahu plochy pod grafem funkce.

Numerická integrace pomocí kvadratur Na intervalu $[a, b]$ uvažujeme uzly $x_0 < x_1 < \dots < x_n$, $x_i \in [a, b]$, dále uvažujeme váhy $\omega_0, \dots, \omega_n$, kde $\omega_i \in \mathbb{R}$.

$$I(f) = \int_a^b f(x) dx \approx Q(f) = \sum_{i=0}^n \omega_i f(x_i).$$

Chybu budeme značit $E(f) = I(f) - Q(f)$.

1.1 Newtonovy–Cotesovy kvadrurní formule

Jde o kvadraturu na ekvidistantním dělení intervalu $[a, b]$, tedy s volbou uzlů $a = x_0 < x_1 < \dots < x_n = b$, kde $x_i = a + \frac{i}{n}(b-a)$, jež vzniká přesnou integrací Lagrangeova interpolačního polynomu $L_n(x)$ k funkci $f(x)$; $L_n \approx f$.

$$I(f) = \int_a^b f(x) dx \approx \int_a^b L_n(x) dx = \sum_{i=0}^n f(x_i) \underbrace{\int_a^b \prod_{j \neq i} \frac{x - x_j}{x_i - x_j} dx}_{\omega_i} = Q(f)$$

Z vyjádření chyby Lagrangeovy interpolace plyne vyjádření chyby kvadrurní formule

$$E(f) = \int_a^b \frac{f^{(n+1)}(\xi(x))}{(n+1)!} \prod_{j=0}^n (x - x_j) dx.$$

Obdélníkové pravidlo: $n = 0$, volíme $x_0 = \frac{a+b}{2}$.

Obečný tvar kvadrurny; odhad chyby (je-li $f \in C^1([a, b])$):

$$Q(f) = f\left(\frac{a+b}{2}\right)(b-a); \quad E(f) = \frac{1}{2}f'(\xi)(b-a)^2 \text{ pro } \xi \in [a, b].$$

Řád kvadrurny je 1.

Lichoběžníkové pravidlo: $n = 1$, volíme $x_0 = a$, $x_1 = b$.

Obečný tvar kvadrurny; odhad chyby (je-li $f \in C^2([a, b])$):

$$Q(f) = \frac{1}{2}(f(a) + f(b))(b-a); \quad E(f) = -\frac{1}{12}f''(\xi)(b-a)^3 \text{ pro } \xi \in [a, b].$$

Řád kvadrurny je 1.

¹Euklidovská konstrukce: Konstrukce pomocí kružítko a pravítka (s jednou hranou, bez značek pro měření).

Simpsonovo pravidlo: $n = 2$, volíme $x_0 = a$, $x_1 = \frac{a+b}{2}$, $x_2 = b$.

Obecný tvar kvadratury; odhad chyby (je-li $f \in C^4([a, b])$):

$$Q(f) = \frac{1}{6} \left(f(a) + 4f\left(\frac{a+b}{2}\right) + f(b) \right) (b-a);$$
$$E(f) = \frac{1}{2880} f^{(4)}(\xi) (b-a)^5 \text{ pro } \xi \in [a, b].$$

Řád kvadratury je 3.

Úloha 1. Aproximujte integrál $\int_0^2 e^{-x^2} dx = 0.882081\dots$ pomocí obdélníkového, lichoběžníkového a Simpsonova pravidla.

[Hint: Potřebujete-li, zaokrouhlete $e^{-1} \approx 0.37$, $e^{-2} \approx 0.14$, $e^{-3} \approx 0.05$, $e^{-4} \approx 0.02$.]

Řešení. Ze zadání víme, že $a = 0$ a $b = 2$. Obdélníkové pravidlo:

$$Q(f) = f\left(\frac{a+b}{2}\right) (b-a) = 2e^{-1} \approx 0.7358$$

Lichoběžníkové pravidlo:

$$Q(f) = \frac{1}{2} (f(a) + f(b)) (b-a) = e^{-4} + 1 \approx 1.0183$$

Simpsonovo pravidlo:

$$Q(f) = \frac{1}{6} (f(a) + 4f\left(\frac{a+b}{2}\right) + f(b)) (b-a) = \frac{1}{3} (1 + 4e^{-1} + e^{-4}) \approx 0.8299$$

□

Úloha 2. Libovolná Newtonova–Cotesova kvadratura na intervalu $[a, b]$ integruje přesně konstantní funkce. Využijte této vlastnosti k odvození vztahu pro součet vah.

Řešení. Newtonova–Cotesova kvadratura integruje přesně konstanty, vypočítám si tedy jak integrál $I(1)$, tak kvadraturu $Q(1)$ a porovnáním dostanu vztah pro součet vah.

$$\sum_{i=0}^n \omega_i = Q(1) = I(1) = \int_a^b 1 dx = b - a$$

□

Úloha 3. Ukažte, že váhy libovolné Newtonovy–Cotesovy kvadratury $\sum_{i=0}^n \omega_i f(x_i)$ jsou "symetrické", tedy že

$$\omega_i = \omega_{n-i}.$$

[Hint: Začněte se svými úvahami na intervalu $[-1, 1]$. Pro $n = 2, 3$ si nakreslete lagrangeovské báze funkce. Uvažujte nad vzájemnou symetrií báze funkcí. Zobecněte vaše úvahy pro libovolné n a na libovolný interval $[a, b]$.]

Řešení. Obecná úvaha na intervalu $[-1, 1]$: Nakreslit si grafy lagrangeovských báze funkcí. Pozorujeme, že dvojice lagrangeovských báze funkcí jsou vždy vůči sobě symetrické dle osy y . Příslušné váhy se tedy musí rovnat (obsah plochy pod grafem se zrcadlením nezmění).

Zobecnění na obecný interval: příslušné lagrangeovské báze funkce jsou symetrické podle osy procházející středem intervalu.

Pokud bychom symetrii lagr. báze funkcí nevěřili, je možné ji formálně ukázat dosazením do vzorců a ukázáním, že $l_i(-x) = l_{n-i}(x)$.

Jiné zdůvodnění symetrie: lagr. báze funkce jsou určeny body, kterými mají procházet. Ty body jsou symetrické. Protože polynomy jsou těmito body určeny jednoznačně, musí být jejich tvar stejný, jen zrcadlově otočený. □

Úloha 4. *Odvodte Newtonovu–Cotesovu formuli pro výpočet integrálu $\int_0^1 f(x) dx$ pro čtyři ekvidistantní uzly.*

[Hint: Za použití výsledků Úloh 2 a 3 si zkuste co nejvíce zjednodušit výpočty. Mělo by vám stačit vypočítat jeden integrál.]

Řešení. Uzly kvadratury budou $x_0 = 0$, $x_1 = 1/3$, $x_2 = 2/3$ a $x_3 = 1$.

Kvadraturu budeme hledat ve tvaru

$$Q(f) = \sum_{i=0}^3 \omega_i f(x_i), \text{ kde } \omega_i = \int_0^1 \underbrace{\prod_{j \neq i} \frac{x - x_j}{x_i - x_j}}_{l_i(x)} dx.$$

Nejprve vypočítáme l_0 a ω_0 :

$$l_0 = \frac{(x - 1/3)(x - 2/3)(x - 1)}{-1/3(-2/3)(-1)} = \frac{-9}{2} \left(x^3 - 2x^2 + \frac{11}{9}x - \frac{2}{9} \right),$$

$$\omega_0 = \int_0^1 l_0 dx = \frac{-9}{2} \left[\frac{1}{4}x^4 - \frac{2}{3}x^3 + \frac{11}{18}x^2 - \frac{2}{9}x \right]_0^1 = \frac{1}{8}.$$

Dále z Úloh 2 a 3 víme, že $\sum_{i=0}^3 \omega_i = 1$ a $\omega_0 = \omega_3$, $\omega_1 = \omega_2$. Jednoduchým dopočítáním máme tzv. Simpsonovo tří-osminové pravidlo:

$$Q(f) = \frac{1}{8} f(0) + \frac{3}{8} f(1/3) + \frac{3}{8} f(2/3) + \frac{1}{8} f(1).$$

□

Úloha 5 (Navíc). *Nalezněte kvadrurní formuli tvaru*

$$\int_0^1 f(x) dx \approx \omega_0 f(0) + \omega_1 f(1),$$

která je přesná pro všechny funkce tvaru $\alpha e^x + \beta \cos(\pi x/2)$.

Řešení. Integrací dostaneme

$$\int_0^1 \alpha e^x + \beta \cos(\pi x/2) dx = \alpha e + \frac{2\beta}{\pi} - \alpha.$$

Dále $f(0) = \alpha + \beta$ a $f(1) = \alpha e$. Kvadratura musí být přesná pro funkce daného typu, tudíž

$$\begin{aligned} \alpha(e - 1) + \beta \frac{2}{\pi} &= \omega_0(\alpha + \beta) + \omega_1 \alpha e \\ e - 1 &= \omega_0 + \omega_1 e \\ \frac{2}{\pi} &= \omega_0. \end{aligned}$$

Odtud dostaneme $\omega_0 = \frac{2}{\pi}$ a $\omega_1 = 1 - \frac{1}{e} - \frac{2}{\pi e}$.

□

1.2 Gaussova kvadratura

Fakt, že pro některá rovnoměrná rozložení uzlů dostáváme přesnost o stupeň vyšší napovídá, že pro vhodně umístěné uzly může mít kvadratura vyšší algebraický stupeň. V Gaussově kvadratuře jsou uzly a váhy zvoleny tak, aby řád kvadratury byl maximální: pro $n + 1$ uzlů x_0, \dots, x_n získáme maximální řád přesnosti $2n + 1$ (tj. pro prostor dimenze $2n + 2$).

Shrnutí myšlenky Gaussovy kvadratury: Necht' $f \in P_{2n+1}$, L_{n+1} je polynom stupně $n+1$ kolmý na P_n . Pak existují polynomy $q, r \in P_n$ tak, že platí $f(x) = L_{n+1}(x)q(x) + r(x)$ (dělení polynomu f polynomem L_{n+1} se zbytkem r).

Uvažujeme kvadraturu s uzly $x_0 \dots x_n$ odpovídajícími kořenům polynomu L_{n+1} . Víme, že kvadratura s $n+1$ uzly a vahami odpovídajícími integrálům lagrangeovým bázevým funkcím bude přesná alespoň pro P_n . Nyní rozepíšeme integrál a kvadraturu polynomu f :

$$I(f) = \overbrace{\int L_{n+1}(x)q(x)}^{0 \text{ protože } L_{n+1} \perp P_n} + \int r(x) = \overbrace{I(r)}^{\text{přesná pro } P_n} = Q(r),$$

$$Q(f) = Q(L_{n+1}q) + Q(r) = \sum_{i=0}^n \omega_i \underbrace{(L_{n+1}(x_i)q(x_i))}_0 + r(x_i) = Q(r).$$

Uzly x_0, \dots, x_n už tedy nebudou ekvidistantní. Jak lze získat váhy kvadraturní formule?

Řešení. • Váhy jsou integrály lagrangeových bázevým funkcí.

- Kvadratura bude přesná pro P_n . Pro libovolnou bázi P_n získáme soustavu rovnic.

□

Úloha 6. Odvoďte dvoubodovou Gaussovu kvadraturní formuli pro $\int_{-1}^1 f(x) dx$. Tedy najděte x_0, x_1, ω_0 a ω_1 tak, aby kvadraturní formule $Q(f) = \omega_0 f(x_0) + \omega_1 f(x_1)$ byla přesná pro polynomy stupně nejvýše 3.

Řešení. Máme $n = 1$, tj. hledáme kvadraturní formuli tvaru

$$Q(f) = \omega_0 f(x_0) + \omega_1 f(x_1).$$

Uzly x_0 a x_1 si zvolíme jako kořeny Legendrova polynomu $L_2(x) = \frac{3}{2}x^2 - \frac{1}{2}$, tj.

$$\frac{3}{2}x^2 - \frac{1}{2} = 0$$

$$x = \pm \frac{1}{\sqrt{3}} \Rightarrow x_0 = -\frac{1}{\sqrt{3}}, x_1 = \frac{1}{\sqrt{3}},$$

takže kvadraturu budeme hledat ve tvaru

$$Q(f) = \omega_0 f\left(-\frac{1}{\sqrt{3}}\right) + \omega_1 f\left(\frac{1}{\sqrt{3}}\right).$$

Jelikož $n = 1$, kvadratura má být přesná pro polynomy stupně nejvýše 3, proto k určení vah ω_0 a ω_1 postupně dosadíme za integrand $f = 1$ a $f = x$:

$$\int_{-1}^1 1 dx = 2 = \omega_0 + \omega_1,$$

$$\int_{-1}^1 x dx = 0 = \omega_0 \left(-\frac{1}{\sqrt{3}}\right) + \omega_1 \frac{1}{\sqrt{3}}.$$

Odtud dostaneme

$$-\frac{1}{\sqrt{3}}\omega_0 + \frac{1}{\sqrt{3}}(2 - \omega_0) = 0$$

$$-2\omega_0 = -2 \Rightarrow \omega_0 = 1, \omega_1 = 1.$$

Hledaná kvadratura je $Q(f) = f\left(-\frac{1}{\sqrt{3}}\right) + f\left(\frac{1}{\sqrt{3}}\right)$.

□

Pro numerický výpočet zadaného integrálu na intervalu (a, b) musíme pomocí lineární substituce buď převést zadaný integrál na integrál na intervalu $(-1, 1)$, nebo, což je v praxi obvyklejší postup, přeskálovat kvadraturní uzly a váhy.

Úloha 7. Pomocí přeskálování uzlů a vah z Úlohy 6 odvoďte dvoubodovou Gaussovu kvadraturní formuli pro $\int_2^8 f(x) dx$.

[Hint: Najděte předpis lineární funkce, která bod -1 zobrazí do 2 a bod 1 zobrazí do 8.]

[Hint: Využijte vlastnost, že součet všech vah je roven $b - a$.]

Řešení. Lze si rozmyslet, že když budeme počítat ortogonální polynomy L_{n+1} ortogonalizací $\{1, x, x^2, \dots\}$ na různých intervalech, budeme dostávat funkce, které se budou lišit pouze škálováním (budou vynásobené nějakým skalárem a roztažené na příslušný interval). Uzly se tedy transformují podle afinní transformace intervalu (posunutí plus lineární transformace), tedy se zachovávají poměry mezi úsečkami (poměry vzdáleností mezi uzly).

Hledáme tedy afinní funkci $f(x) = ax + b$, která správně zobrazí krajní body intervalu. Dostáváme:

$$\begin{aligned}\tilde{x}_i &= 3(x_i + 1) + 2 = 3x_i + 5, \quad i = 0, 1, \\ \tilde{x}_0 &= 5 - \sqrt{3}, \\ \tilde{x}_1 &= 5 + \sqrt{3}\end{aligned}$$

Váhy se škálují lineárně s délkou intervalu. To například proto, že váhy jsou integrály příslušných lagrangeovských bázových funkcí, a ty se škálují lineárně s délkou integrálu (a na posunutí intervalu vůbec nezávisí). Tedy

$$\begin{aligned}\tilde{\omega}_i &= 3\omega_i, \quad i = 0, 1, \\ \tilde{\omega}_0 &= \tilde{\omega}_1 = 3.\end{aligned}$$

Gaussova kvadratura je tak tvaru $Q(f) = 3f(5 - \sqrt{3}) + 3f(5 + \sqrt{3})$. □

Úloha 8 (Navíc). Dokážete napsat obecný vzorec pro přeskálování uzlů a vah z intervalu $(-1, 1)$ na interval (a, b) ?

Řešení. Obecné vzorce pro přeskálování z intervalu $(-1, 1)$ na interval (a, b) lze zapsat takto:

$$\begin{aligned}\tilde{x}_i &= \frac{b-a}{2}(x_i + 1) + a, \quad i = 0, \dots, n, \\ \tilde{\omega}_i &= \frac{b-a}{2}\omega_i, \quad i = 0, \dots, n.\end{aligned}$$

□

Úloha 9. Uvažujme kvadraturní formuli tvaru

$$\int_{-1}^1 f(x) dx \approx f(\alpha) + f(-\alpha).$$

- Pro jaké hodnoty α bude tato kvadraturní formule přesná pro všechny polynomy stupně nejvýše 1?
- Pro jaké hodnoty α bude tato kvadraturní formule přesná pro všechny polynomy stupně nejvýše 3?
- Pro jaké hodnoty α bude tato kvadraturní formule přesná pro všechny polynomy tvaru $a + bx + cx^2 + dx^4$, kde $a, b, c, d \in \mathbb{R}$?

Řešení. a) Pro všechny hodnoty $\alpha \in \mathbb{R}$.

b) Pro $\alpha = \pm 1/\sqrt{3}$.

c) Zadané přesnosti nedosáhneme pro žádné α . To, že opravdu nenalezneme vhodné α plyne z toho, že má-li být kvadratura přesná pro funkci x^2 , musí být $\alpha = \pm \frac{1}{\sqrt{3}}$. Má-li být přesná pro x^4 , musí platit $\alpha = \pm \frac{1}{\sqrt{5}}$. Ty požadavky se ale navzájem vylučují. □

Úloha 10 (Navíc). *Dokažte, že nelze najít kvadraturu o $n+1$ uzlech, která by byla algebraického řádu $2n+2$.*

[Hint: Pro obecnou kvadraturu s danými $n+1$ uzly a váhami najděte polynom stupně $2n+2$, pro který tato kvadratura nemůže být přesná.]

[Hint: Zkuste najít polynom, kterému sice kvadratura přiřadí nulu, ale jeho integrál bude nenulový.]

Řešení. Polynom $\prod_{i=0}^n (x - x_i)^2$ stupně $2n+2$ je nezáporný (jeho integrál je kladný) a má kořeny ve všech uzlech kvadratury ($Q(f) = 0$). □

Úloha 11 (Navíc). *Ukažte, že váhy Gaussovy kvadratury jsou vždy kladné.*

[Hint: Integrujte vhodně zvolený polynom stupně $2n$, kde $n+1$ je počet uzlů kvadratury.]

Řešení. Necht' máme Gaussovu kvadraturu s $n+1$ uzly x_0, \dots, x_n a váhami $\omega_0, \dots, \omega_n$. Tato kvadratura je přesná pro polynomy stupně až $2n+1$. Zvolme jeden z uzlů x_i a uvažujme

$$p_i(x) \equiv \prod_{j=0; j \neq i}^n \frac{(x - x_j)}{(x_i - x_j)}.$$

Zřejmě $p_i(x_j) = 0$ pro $j \neq i$ a $p_i(x_i) = 1$. Polynom $p_i^2(x)$ stupně $2n$ je zřejmě nezáporná funkce a daná Gaussova kvadratura je pro něj přesná. Dostáváme tedy

$$0 < \int_a^b p_i^2(x) dx = \sum_{k=1}^n \omega_k p_i^2(x_k) = \omega_i.$$

Protože i jsme volili libovolně, dostáváme $\omega_i > 0$, $i = 0, \dots, n$. □

1.3 Metoda polovičního kroku

Nevýhodou apriorního odhadu chyby $E(f)$ výše je, že může být velmi nadsazený, nebo nemusíme mít k dispozici odhad derivace funkce f . Proto hledáme metodu aposteriorního odhadu chyby. Touto metodou je metoda polovičního kroku z přednášky.

Nejen že nám metoda polovičního kroku pomůže s aposteriorním odhadem chyby, ale zároveň nám dá přesnější výsledek každým rozpučením intervalů.

Úloha 12. *Určete, kolik nových funkčních hodnot $f(x_k)$ je potřeba spočítat, pokud jsme původně měli jen jeden interval délky h a nyní z něj vytvoříme dva intervaly délky $\frac{h}{2}$ a používáme*

a) čtyřbodovou Newtonovu–Cotesovu metodu,

b) čtyřbodovou Gaussovu metodu.

Řešení. a) Je potřeba spočítat funkční hodnotu ve 3 bodech.

b) Je potřeba spočítat funkční hodnotu ve všech 8 bodech. □